

07

Mystisk æske sætter nettet på den anden ende

Sådan skrev Politikken d. 18. nov 2013. Harry Sættem har boret lidt i sagen.

08

Et kig i bakspejlet

I huset boede et elskeligt, ældre ægtepar sammen med deres fem børn. Der var ikke meget husrum, men til gengæld ubegrænset hjerterum.

14

2014 Bibelglædens år

Skønt Biblen er ældgammel bog, er den lyslevende til stede i vores kultur.

01

4. årg. februar 2014

Aktive Seniorer

Sommerstævne 2014

Afholdes 15. - 20. juli på Sundvolden Hotel
Krokkleiva, Hole, Norge

Side 12

Aktive Seniorer Nr. 1 februar 2014

AKTIVE SENIORER

udgives af Foreningen for Danske Adventist-seniorer. I 2014 sendes det til alle medlem-mer i Adventistkirken, der er fyldt 60 år uden beregning. Udgifterne til tryk og porto er dog stadig stigende, hvorfor gaver til bla-det og foreningen modtages med tak og kan indbetales på vores konto i Danske Bank: Reg. nr. 1551 konto nr. 000 690 2154

Adventistseniorer i udlandet kan få Aktive Seniorer tilsendt, som pdf-fil via e-mail. Adresser på mulige udenlandske abbonen-ter modtages med tak.

Redaktion: Walder Hartmann (ansvh.)
tlf. 7589 5619, e-mail: walder@hafnet.dk,
Birthe Bayer
Harry Sættem

Layout: Mediegruppen

Tryk: Øko-tryk

Forside foto: Harry Sættem
Udsigt over Tyrifjorden

Deadline for stof til næste blad: 1. april 2014
Næste blad udkommer: Maj 2014

ISSN: 2244-9930

FORENINGEN FOR DANSKE ADVENTISTSENIORER

Formand: Bent Nielsen, tlf. 65902570

Næstformand: Walder Hartmann

Kasserer: Doris Jørgensen

Sekretær: Birthe Bayer

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Sonja Bäckström, Elbjørg Meiner-Madsen,

John Ravnkilde, Hanne Schantz og

Harry Sættem

Formandstanker:

Så er vi allerede godt i gang med det nye år, 2014. Tiden går hurtigt, og vi bliver ældre. Nogle bliver lagt til hvile, indtil Kristus kommer igen. Nogle får vanskeligheder med helbredet, eller føler sig ensomme.

Af: Bent Nielsen Foto: H. Sættem

Hvor meget er vi egentlig opmærksomme på vore menighedsfæl-ler? Kunne vi ikke godt have brug for at føle og at opleve et større og bedre fællesskab? Fællesskab i menigheden medfører så mange muligheder og skaber så megen glæde, og det er det, vi ønsker for hinanden i det nye år. Glæde sammen med længsel, håb og tro.

Når alt dette styrkes, vil vi holde os nærmere til Gud, og Jesus vil vokse i vore tanker. Vi vil se storheden i at tilhøre ham og i at få lov til at tjene ham med de kræfter, vi har.

I 2014 bør vi tage tid til at være noget for hinanden. Tag tid til at bede for andre. Eller ring til dine venner og giv dem en positiv hilsen. Skriv et brev eller send en mail. Hold i det hele taget mere kontakt med hverandre. Det varmer at vide, at vi ikke er glemt.

Stol også på, at Gud aldrig glemmer os, derfor skal vi heller ikke glemme ham.

Jesus ønsker at komme tilbage for at hente os hjem til Himlen. Han venter på os, venter vi på Ham?

Må 2014 blive året, hvor vi på ny vokser i troen på frelsen i Jesus Kristus. Må Gud få lov at gøre det i os, som behøves for, at vi kan være hans disciple.

Må Gud velsigne dig og lade din tro på ham vokse. ■

*Hilsen med tak
Bent Nielsen*

MG 2336

FORENINGEN FOR DANSKE
ADVENTISTSENIORER

2014 - et nyt år med grufyldt glæde

Af: Walder Hartmann Foto: H. Sættem

2014 er ikke længere nyt, men vi har alligevel ikke helt vænnet os til det. Dagene er stadig korte, men vi aner, at der er lys forude. Vi ser stadig lidt tilbage, men vil nok helst vende blikket fremad. Måske er det i virkeligheden en bivirkning af det at være adventist.

For snart mange år siden mødte jeg en november dag, i tv-byens forhal en af DR's medarbejdere. Vi udvekslede de sædvanlige høflighedsfraser, og så siger han pludselig: Du er jo adventist, du må have forstand på at vente! Kunne du ikke tænke dig at holde en uges morgenandagter i radioen i adventstiden?

Naturligvis kunne jeg det, og det blev til en række andagter over Julebudet til dem, der bygge... I denne salme hedder det bl.a.:

Julebud under storm og torden melder og giver fred på jorden, fred til at stride vor strid med mod, fred til at vente på enden god, højt under medbør og dybt i sorgen, fred for både i går og i morgen.

Vel vidende, at dette er en salme om Jesu fødsel, vælger jeg, at bruge den som en nytårshilsen til læserne af Aktive Seniorer, for den taler, synes jeg, lige så meget til

mennesker, der venter på, at Jesus Kristus kommer igen.

Vi har kun tiden til låns, også i 2014, og i en uge, hvor jeg har været med til at lægge to af vore medlemmer til hvile, minder det mig om, at det kan være senere, end vi tror, for vi ved, at vi endnu ikke skal leve evigt. Dette fylder mig med glæde, men nok en grufyldt glæde.

Kaj Munk har i en prædiken fortalt, hvordan han en sommermorgen stod ude i præstegårdshaven i Vedersø, 'aldeles fortabt i livets dejlighed'. Da hørte han en underlig tone i luften og tænkte straks: Det skulle dog vel aldrig være Herren, der kommer igen. Siden viste det sig, at det var redningsbåden, der havde holdt øvelse, og at lyden stammede fra en redningsraket, der var affyret. 'Men' siger Munk 'jeg hverken lo af mig selv eller skammede mig. Jeg havde fået noget at vide om mig selv, jeg var glad for. Aldrig vil jeg glemme den følelse af lykke, der greb mig ved muligheden for, at det kunne være ham selv. Skønnere syntes jeg ikke, den skønne sommermorgen kunne krones.'

Ved vejs ende er du budt til fest. Han, som er al histories centrum,

tager dig med ind i centrum. Men det betyder ikke, at vejen undervejs dertil er et ligegyldigt stykke vej. Tiden undervejs er ikke et tilfældigt tomrum. Din dag i dag, og din dag i morgen - alt sammen er det en forudspejling af glæden i Guds rige. Ventetid er det - men en ventetid, hvor du ikke hører til blandt tilfældige statister på historiens scene. Du er udvalgt af Gud. 2014 - eller nuet - er blot et skridt på vejen. Vi er på vej mellem to hjem, og Jesus Kristus giver ikke slip på sin brud undervejs.

'Du Herrens brud... han hjem dig fører til din Gud!'

Brudgommen kommer - gå ham i møde. ■

Kulturens rolle, hvor Bibelen tier

I adventistkredse, verden over, brydes for tiden synspunkter for og imod ordination af kvinder til præsteembedet. I efteråret 2013 præsenterede et arbejdsudvalg sine konklusioner for Adventistkirkens verdensledelse, der har bebudet, at et endeligt forslag til beslutning af spørgsmålet vil blive fremlagt ved generalkonferencen i 2015. Nedenstående artikel peger på de missiologiske konsekvenser af beslutningen. Artiklen blev oprindeligt skrevet til tidsskriftet *Adventist Today*, der er et uafhængigt magasin, hvor aktuelle emner belyses og tages op til debat. Vi bringer artiklen med tilladelse fra forfatteren.

Af: Børge Schantz Foto: Advenist News Service og Colourbox

En betydningsfuld global ad hoc komité, bestående af 106 teologer og administratører, som havde til opgave at studere spørgsmålet om kvinders ordination, har meldt ud, at de ikke har fundet et tydeligt "så siger Herren" i Bibelen. Dette kan betyde, at den endelige afgørelse på dette vigtige spørgsmål vil blive baseret på ikke-bibelske udsagn. Den kommende generalkonferences delegerede vil altså stemme på baggrund af personlige tolkninger, der i høj grad vil være dikteret af verdenssyn, kultur og traditioner. Missiologien, som videnskab, betegnedes vi studenter til tider som et ulykkeligt ægteskab mellem teologi og antropologi. Jeg føler derfor, at når jeg skal tage stilling i den debat, der for tiden foregår i adventistkredse omkring

kvinders ordination, er den vestlige pastor i mig helt på linje med tanker om ligeberettigelse for mænd og kvinder. Dette gælder altså også kvinder, der ellers opfylder Generalkonferencens love og regler omkring ordination.

Samtidig maner missionæren/antropologen i mig til forsigtighed, da en beslutning kunne forårsage et brud, som skader den følelse af solidaritet, som er en global kirkes styrke.

Opfattelsen af kvinders rolle varierer voldsomt i de mere end 1500 adventistkulturer, der findes i verden. Antallet af adventister, der bor i områder, hvor kvinders ordination sandsynligvis ville blive accepteret af et flertal, udgør mindre end 10% af det samlede medlemstal. Flertallet, omkring 90% af de 18 millioner adventister, bor i områder, hvor

kvinders ordination generelt vil være ilde set.

Tiden kan gøre en forskel, da udviklingen kan påvirke regler og holdninger. Det vil tage tid, og kønsdebatter har en tendens til at skabe store spændinger.

Kulturen og Jesus

Måske kunne vi lære en lektie fra beretningen om Kristi møde med den samaritanske kvinde?

Gud elskede verden (folk i alle kulturer) og gav sin søn til deres frelse. Kristus kom og levede blandt mænd og kvinder. Palæstina, med sin jødiske befolkning, religion, skikke og kultur, blev centrum for hans liv på jorden. På denne måde gjorde inkarnationen Jesus til jøde i alle henseender. Dette ledte naturligt til en overholdelse af disse, endda

de yderliggående tolkninger af regler, som nogle farisæere havde præsenteret, når disse ikke stred mod Guds love (1).

Stramme jødiske regler omkring forholdet mellem mænd og kvinder var en del af det jødiske verdenssyn. Når kvinder i Palæstina viste sig uden for deres huse, forventedes de at tildække ansigtet. En mand måtte ikke være alene med en kvinde og slet ikke se på en gift kvinde.

Kristus gik ikke åbenlyst imod disse jødiske kulturelle skikke, ikke en gang dem, der måske ikke var helt "kosher". Til gengæld gik Jesus, uden at provokere, så langt som han kunne med nogle "mod-kulturelle" holdninger, når det gjaldt kvinders værdi og rolle i det jødiske samfund. Han gav plads til kvinder i discipelskaren (Matt 12,49), viste omsorg for en ringeagtet kvinde (Joh 8,1-11), opfordrede kvinder til større åndelighed (Luk 10,38-42), tog del i deres sorg (Joh 11, 30-32) og anerkendte deres forståelse af teologiske problemstillinger (Joh 4, 7-12).

I sine lignelser og billeder benyttede Jesus hændelser, hvor kvinder spillede en betydningsfuld rolle (2). Disse tekster bevidner hans positive holdning overfor jødiske kvinder. Det bør bemærkes, at han, trods sin loyalitet mod den jødiske kultur, stadig accepterede kvinders rolle og værdi fuldt ud.

Lærdomme fra Samaria

"Han måtte tage vejen igennem Samaria", fortæller Joh 4,4.

Ved brønden i Sykar kom en kvinde, der skulle hente vand. Jesus, som var alene, bad hende om vand, hvilket i sig selv antydte en slags "bordfællesskab", der ikke var i overensstemmelse med jødisk lov (3). Gennem sit guddommelige kald blev han involveret i en betydningsfuld dialog med den samaritanske kvinde.

Det var første gang, at Jesus i sin gerning mødte og talte sammen med mennesker i et kulturelt miljø, der var anderledes end det jødiske. Synkretistiske elementer i den samaritanske religion havde påvirket deres skikke på en sådan måde, at der herskede en både liberal og kosmopolitisk atmosfære (3). I Samaria var Jesus og disciplene uden for rabbinernes rækkevidde og kontrol. Han kunne være alene med og tale frit til en kvinde. Det kunne han ikke have gjort i Jerusalem. Det var et spørgsmål om kultur. Jesus kunne vise, at der er en klar forskel mellem menneskelige kulturmønstre og guddommelige absolutter.

"Netop da kom hans disciple tilbage, og de undrede sig over, at han talte med en kvinde. Alligevel spurgte ingen, hvad han ville hende, eller hvorfor han talte med hende" (Joh 4,27).

I Samaria var disciplene på samme måde som Jesus udenfor det jødiske kulturområde. De kunne også frit følge de "neutrale", samaritanske, kulturelle skikke. I deres tankegang var de dog stadig præget af et jødisk verdenssyn og forblev tro mod de jødiske traditioner. Deres reaktion

røbes ved, at de i deres egne tanker havde spørgsmål - dog uden at stille dem - angående hans samtale med en kvinde.

Havde Peter også overset lærdommen fra Samaria?

Peter var uden tvivl en af de "overraskede" disciple i Sykar. Apostlernes Gerninger indeholder fem evangelistiske prædikener, hvor Peter talte til forskellige befolkningsgrupper om hovedpunkterne for den kristne kirke, Jesu død og opstandelse. I teksterne om opstandelsen fortæller himmelske engle - støttet af den opstandne frelser - kvinderne, at de skulle overbringe den store nyhed til disciplene (Matt 28,5-10; Luk 24,1-12; Joh 20,10-18).

Med andre ord blev det mest betydningsfulde budskab til verden først blev afsløret for kvinder, der blev de første forkyndere af den største begivenhed i historien. Peter var imidlertid den eneste discipel, som selv kom til graven ▶

” på samme tid skal vi dog huske på, at Adventistkirken i 2014 virker i mere end 200 lande med 1500 sprog og kulturer.

og fik kvindernes budskab bekræftet, men alligevel giver han ikke i nogen af sine prædikener kredit til de kvinder, som var de første til at se og få budskabet fra "to mænd i lysende klæde" om Jesu opstandelsen (4).

Missiologiske, sjælevindende og klerikale aspekter

Der kan være to grunde til, at Peter udelader kvindernes betydningsfulde rolle i sin forkyndelse om opstandelsen. Var han stadig præget af sin jødiske opfattelse af kvinders sekundære rolle i samfundet?

Eller benyttede Peter sig af en 'instinktiv missions antropologi', der harmonerede med det udmærkede princip, som Paulus fremholder, da han understregede nogle væsentlige principper i tværkulturelle, sjælevindende aktiviteter: "For jøderne er jeg blevet som en jøde for at vinde jøder. For dem, der lever under loven, er jeg blevet som en, der står under loven, for at vinde dem, selv om jeg ikke er under loven. For dem, der er uden lov, er jeg blevet som en, der er uden lov, for at vinde dem, selv om jeg ikke er uden Guds lov, men er under Kristi lov. Jeg er blevet svag for de svage for at vinde de svage. Alt er jeg blevet for alle for i det mindste at frelse nogen" (1 Kor 9,20-22).

Syvende dags Adventistkirken er global

I vores overvejelser og vore forsøg på at skabe en fair situation for kvinder i vore kirker, bør vi også lære fra beretningen om den samaritanske kvinde omhyggeligt at overveje, hvad der i både GT og NT er jødisk kultur og derfor ikke er bindende for kirker i en ikke-jødisk, moderne tidsalder.

På samme tid skal vi dog huske på, at Adventistkirken i 2014 virker i mere end 200 lande med 1500 sprog og kulturer. Hovedparten af vore medlemmer kommer fra områder, hvor man i forskellig grad kæmper med kønnenes ligeberetigelse. Det er dog i disse områder, vi har den største fremgang.

Hvordan vil en beslutning om ordination af kvinder påvirke vor hovedopgave, at forkynde Kristus for 'hver stamme, tungemål og folk'? Er vi parate til at tage de kulturelle skikke i sådanne områder med i vore betragtninger, selv om de afviger meget fra vestens kultur og traditioner?

Folk kan ikke ændre deres kulturelle mønstre på et øjeblik og bør heller ikke tvinges til det. Hvis der er brug for forandringer, skal de naturligvis håndteres; men der er brug for megen tålmodighed, oplysning og forståelse. Når man har at gøre med årelange kulturelle traditioner omkring ligeret og

andre negative holdninger, må vi tage den tid, det tager, at ændre dem.

Når det gælder missionstiltag, evangelistiske og kirkelige forhold, kan debatter og beslutninger om kvinders ordination i virkeligheden blokere for administrative, pastorale og sjælevindende aktiviteter. De kan komme til at overskygge den mest betydningsfulde nyhed for enhver kultur, nemlig at Jesus Kristus er opstanden og er både mænds og kvinders frelser. ■

Litteraturliste:

1. Brown, Colin: The New International Dictionary of New Testament Theology, Vol 2, Grand Rapids, Mich.; Zondervan Publishing House, 1975, s. 810-814.g
2. Evelyn Jensen, Womens Issues in Contest. In The Good News of the Kingdom, Orbis Books Maryknoll, New York, 1993. S. 215.
3. Brown, vol. 3, s. 449-468.
4. Jeremias, Joachim, Jerusalem at the Time of Jesus. SCM Press Ltd. 1969. S. 360.

” Til gengæld gik Jesus, uden at provokere, så langt som han kunne med nogle ”mod-kulturelle” holdninger, når det gjaldt kvinders værdi og rolle.

Mystisk æske sætter nettet på den anden ende

Sådan skrev Politiken den 18 november 2013. Harry Sættem har boret lidt i sagen og deler her sine observationer med Aktive Seniorers læsere.

Tekst: Harry Sættem Foto: TramStopDan

En afdød danskers æske er blevet centrum for en omfattende efterforskning. Internettets kollektive intelligens slår til. Ben Crofoot, der fandt æsken, fortæller, at han opdagede den på en tur med hunden i Asherville, New Carolina, for fem år side. Nogen havde kylet den ud. Indtil for 14 dage siden (fra 18/11-2013) levede den et stille liv, men så lagde en ven indholdet på nettet. Og så eksploderede det.

Se følgende hjemmesider, som viser billeder fra æsken: www.imgur.com/a/vM303 (Der vises 161 bilede fra æsken). www.imgur.com/a/uCSgl (Der vises 102 billeder fra æsken).

Politiken skriver den 18/11-13

I løbet af de sidste 14 dage har en gruppe mennesker fra hele verden dechifreret mærkværdige tekster og tegninger, der ifølge overleveringen er blevet fundet i en æske i en bunke skrald i North Carolina.

Ingeniører, håndskriftanalytikere, bibelkyndige og slægtsforskere er deltagere i det, som i det, som i internetforskningen bliver kaldt et collaborative community. Her bliver hver enkelt deltagers nicheviden en celle i den kollektive intelligens. Men æskens indhold er også hvad man kalder godt stof: store detaljerede skil-

dringer af engle med fire hoveder, kuglelejer, kryptiske landkort og flyvende tallerkener. Og sporene peger på Danmark.

På en konvolut står navnet Daniel Christiansen, hvem inter-netdetektiverne har identificeret som en herre, der forlod Europa på Titanic's søsterskib "HMS Olympic" i 1927.

I Hobro sidder et ægtepar i 80érne. De husker onkel Daniel og hans livsprojekt. Som nevøen, Elmer Arbov, siger: "Hvis han vidste det her, ville det have glædet ham og varmet ham meget". Den krøllede konvolut var poststempelt i 1979 og adresseret til Daniel Christiansen, i St. Petersburg, Florida, og afsenderen var Dansk Bogforlag i Odense.

Bodil Arbov, som er gift med Elmer Arbov, kender intet til æsken, hun ved heller ikke hvor den er i øjeblikket.

Diagrammer som disse findes i stort antal på ovennævnte internetsites.

Hvis du har internet kan du søge på www.politiken.mystiskaeske.dk eller www.politiken.dk/kultur/kunst/ECE2135121/mystisk-aeske-saetter-nettet-paa-den-anden-ende

Begge hjemmesider skulle gerne vise det samme resultat. Hvis du ikke har internet, men gerne vil læse hele artiklen, (den er for lang til at stå her i bladet) send mig dit navn og adresse, så skal jeg sende dig en kopi af artiklen. ■

Harry Sættem
Ørslev Stationsvej 27
4100 Ringsted

” Hvis han vidste det her, ville det have glædet ham og varmet ham meget.

Mere end 100 billeder og diagrammer var skjult i den mystiske æske, der har vakt opmærksomhed på internettet.

Et kig i bakspejlet

En lille stråtekt idyl ved Ulbæk søen, i nærheden af Vejlefjordskolen, var i mange år målet for skolens elever, når de var på fælles spadseretur om sabbatten. I huset boede et elskeligt, ældre ægtepar sammen med deres fem børn Agda, Josef, Noomi, Maja og Hans Christian. Der var ikke meget husrum, men til gengæld ubegrænset hjerterum. Børnene voksede op, søgte uddannelse og slog sig ned langt fra hjemmet. Agda endte i Norge, Josef i USA, Noomi i Svendborg, Maja i Sverige og HC i Århus. I denne artikel fortæller Josef om tiden, før han drog mod vest.

Tekst: Josef Rasmussen Foto: Kristian T. Pedersen og Colourbox

Farvel til hjemmet ved Vejle Fjord

Året 1945 bragte store ændringer i mit liv. Jeg havde fået al den undervisning, jeg kunne få på Vejlefjord Højskole, (som den hed dengang), altså præliminæreksamen + et år i "missionsklassen." Afslutningsfesten for min klasse blev afholdt den 10. maj, 1945, fem dage efter at de tyske styrker havde kapituleret, og Danmark var frit igen.

Vi var syv i missionsklassen: Robert Clausen, Johannes Knudsen, Grethe Mortensen, Carl Raft, Kay Støtt, Kaj Thomsen og mig. Jeg var kendt som Josef Hansen i de år. Mine forældre brugte navnet Hansen, fordi der allerede var en, som hed Rasmus Rasmussen i landsbyen Sandby, hvor far blev født. Så vi brugte vores mellemnavn. Men da jeg som voksen skulle have rejsepas og blev

indkaldt til militærtjeneste, var jeg nødt til at bruge mit "lovlige" navn: Rasmussen.

Der var lagt planer for min nære fremtid. Min familie havde boet i vores stråtekte bindingsværkhus - cirka én kilometer fra skolen - i femten år. Ugen efter afslutningen begyndte jeg at arbejde i et lille gartneri i Odder ejet af fru M. Jakobsen. Jeg håbede, at det kun blev et sommerjob, for det var mit

mål at tage studentereksamen (nysproglig) og blive lærer. Det var indforstået, at jeg selv måtte tjene pengene til det. Jeg prøvede at udarbejde planer til enten at bo hjemme og gå på gymnasiet i Vejle eller bo i Odder og gå på gymnasiet i Århus. Begge planer var langt fra ideelle. De krævede lange rejsetider og ikke nok mulighed for at tjene penge om vinteren. Imidlertid tilbød en af mine fastre mig at blive karl på deres gård, og en anden rådede mig til at prøve at komme ind i postvæsenet, hvor jeg ville få fast løn og en god pension.

Da august ankom uden en god løsning, begyndte jeg at frygte, at jeg ikke ville blive gymnasieelev i det skoleår, der snart skulle begynde.

Planerne ændres

Pludselig fik jeg en telefonopringning fra P.G. Nelson, som tilbød mig en stilling på redaktionen på Dansk Bogforlag. Pastor Nelson var både unionsformand og redaktør. Han ville have svar med telegram hurtigst muligt. Uden at vente, til jeg kunne tale med mine forældre, eller høre, hvad lønnen ville blive, accepterede jeg stillingen med virkning fra første september.

Jeg var faktisk ked af at forlade Odder menighed. Medlemmerne havde været så gode mod mig. Selv om jeg kun havde været der to og en halv måned, holdt de fest for mig på min fødselsdag -2. august, og en dame i menigheden syede en skjorte til mig. Jeg var meget rørt, for jeg vidste, hvor vanskeligt det var at få fat i bomuldsstof i tiden lige efter krigen. En anden dame gav mig en bog med engelske digte.

” Da august ankom uden en god løsning, begyndte jeg at frygte, at jeg ikke ville blive gymnasieelev i det skoleår, der snart skulle begynde.

Velkommen til København, Josef!

Jeg kom til Dansk Bogforlag sent på dagen den første september. Jeg havde sendt mit sengetøj til forlaget, for jeg vidste ikke, hvor jeg skulle bo. Medarbejderne på forlaget vidste, at jeg skulle have et værelse på Svanevej 10; men der var ingen, der var blevet bedt om at hjælpe mig til at komme derud. Så blev det til, at Axel Varmer, formanden for Østdansk Konferens, trak en kittel på, læssede min sæk på forlagets trehjulede budcykel og kørte derud, medens jeg fulgte ham på min egen cykel.

På Svanevej 10 blev jeg anvist et kælderværelse med nogle få møbler, blandt andet et bord, hvor der lå en bunke tøj. Varmer bebrejdede vist pedellen for, at der ikke var ryddet op, så pedellen var ikke særlig venlig mod mig. To dage senere gik jeg til bedemøde i kirkesalen på Svanevej, og der hørte jeg lederen for Dorkas klage til menighedens forstander, Harry Vesterlund, over at ”en person var flyttet ind på Dorkasforeningens lokaler”. Så jeg følte mig ikke særlig velkommen; men tøjbunken forsvandt fra mit værelse den næste dag.

Imidlertid fik jeg en større overraskelse den første dag på redaktionen. P.G. Nelson var på rejse, og ingen havde fortalt redaktionssekretæren, Ellen Silkeborg, at jeg var blevet ansat og ville møde op den dag. Det var tydeligt, at hun slet ikke var enig i denne udvikling. Hun gik straks hen til Robert Jensens kontor. Han var forlagschef. Jeg hørte hende sige:

”Han skal da ikke være her”, før døren blev lukket.

Det var ikke let at dele et kontor med en medarbejder, som ville sende mig væk, hvis hun kunne; og i begyndelsen ville hun ikke give mig meningsfyldt arbejde, for eksempel korrekturlæsning, men hun opdagede vist, at det kunne være bekvemt at have en, som gerne ville løbe ærinder til de fire eller fem trykkerier, vi brugte, eller til billedcentralen. Jeg kunne godt lide at køre med sporvognene i byen. Forholdet blev også bedre, efter at jeg havde lært maskinskrivning og stenografi på aftenkursus. Så fik jeg lov at oversætte sabbatsskolelektionerne og andre engelske manuskripter. Endnu senere fik jeg lov at læse korrektur. Frøken Silkeborg forlod redaktionen efter nogle måneders forløb. Ingemann Olsen blev ansat i stedet, og vi arbejdede udmærket sammen. Medarbejderne på de andre afdelinger af forlaget var meget venlige. De navne, jeg husker, er Alfi Andersen, Ruth Jensen, Gunhild Mogensen, Susse Kristensen, Agda Hansen (min søster), Herdis Lund og August Sæther, som pakkede og sendte vores bøger og blade.

Efter nogle måneders forløb med P.G. Nelson, som deltidsredaktør, fik vi en fuldtidsredaktør. Det var L. Muderspach. Han var ansvarlig for alle bøger og blade undtagen Sundhedsbladet, der redigeredes af Doktor Jens David Henriksen, som var kurlæge på Skodsborg. ▶

Josef Rasmussen er stadig god til at skrive dansk. Her under et nyligt besøg hos gode venner i Danmark.

Pastor Muderspach var en venlig chef og satte god orden på kontoret. Vi havde kun ét problem med ham. Han havde studeret på den dansk-norske missionsskole i Minnesota, hvor de talte og skrev dansk-norsk. Han insisterede på at bruge visse ord og vendinger, som ikke var godt dansk; for eksempel sagde han: "Fik du brevet mit?"; men han var jo redaktør, så vi gjorde arbejdet på hans måde.

En dag kalte Muderspach mig ind på sit kontor og sagde, at han havde sat mit navn på mødelisten, dvs listen over dem, der skulle prædike den næste måned.

"Pennehelte skal også lære at bruge munden", sagde han. Derefter rejste jeg næsten hver sabbat ud til en af de små menigheder på Sjælland. Jeg holdt møde og spiste nøddesteg til middag i Køge, Vordingborg, Slagelse, Kalundborg og alle de andre steder. Jeg traf mange dejlige søskende i de små menigheder; men ofte kunne jeg ikke komme tilbage til København i tide til at tage del i ungdomsforeningens traveture og andre aktiviteter.

Brand på Suomisvej

Jeg var blevet bedt om at flytte et par gange: først op på kvisten på Svanevej og senere ind på et

værelse på Suomisvej 5, på første sal lige over fyrrummet.

Jeg husker ikke datoen; men det var vist tidlig på foråret i 1946 eller 1947. Jeg vågnede en nat - omkring klokken to -, fordi der var røg i mit værelse, og det fik mig til at hoste.

Da jeg sprang ud af sengen, mærkede jeg, at gulvet var varmt, og da jeg tændte lyset, så jeg, at der var en røgsky i værelset, og røg sivede op gennem sprækken mellem gulvet og væggen. Jeg rev hurtigt noget tøj til mig og gik ud på gangen.

Døren til pedellens lejlighed var lige ved siden af mit værelse. Her boede fru Holmgaard og hendes lille dreng. Jeg hamrede på døren og ringede på klokken, indtil fru Holmgaard kom til døren. Hun kunne straks se, at der var røg på trappen og skyndte sig at hente sin dreng og løbe ud.

Imidlertid løb jeg hen ad gangen til redaktionskontoret og ringede til brandvæsenet, som kom meget hurtigt og fik branden slukket. Der var alligevel ganske stor skade.

Branden skete på en sabbats morgen, og det var umuligt at underrette alle medlemmerne om branden, så de fleste kom til kirken som sædvanlig, men måtte sendes hjem, for der var ingen varme, og der lugtede af røg overalt. Brandmændene havde hugget et hul i mit gulv og havde smadret flere døre. Det blev først repareret tre uger senere.

Jeg er overbevist om, at der højst gik 15 minutter fra det øjeblik, jeg vågnede, indtil brandmændene var inde i bygningen. En af de første fik røgforgiftning og måtte hjælpes ud til ambulancen, hvor man gav ham ilt. Hvis ikke jeg var vågnet, da jeg gjorde, ville jeg sikkert være omkommet i min seng. Jeg tror, det var et mirakel, at jeg blev vækket i tide.

Redaktørskifte

Muderspach blev valgt til et andet embede, og Mogens Bakke overtog redaktørstolen. Det var Ingemann og jeg meget glade for. Bakke var en elskværdig og meget dygtig mand. Arbejdet gik glat, når han stod for det, og han var ikke bange for at delegere. Sådan gik det til, at jeg fik ansvaret for Advent Ungdom. Min første store prøve var Dovrestævnet i 1947. Advent Ungdom, med referat fra stævnet, udkom bare 3 uger efter stævnets afslutning.

Engang i 1949 begyndte Unionen at lægge planer for at sende Mogens Bakke til Amerika på studierejse. Det ville betyde, at Ingemann og jeg skulle stå for det hele på redaktionen. Men planen måtte udsættes, for jeg blev indkaldt til militærtjeneste fra 1. september 1949.

Redaktørsoldat

De første tre måneder af soldaterlivet bestod af træning på Jægersborg kaserne - nord for København. Jeg fik nu ikke selv megen træning. Jeg blev udpeget til at passe kontoret, fordi jeg kendte maskinskrivning og steno-grafi. Efter tre måneders træning blev sygepasserne sendt ud til infirmerier over hele landet. Vi fik lov at nævne vores første, andet og tredje valg; uden garanti for, at vi fik nogen af valgene.

Premierløjtnanten havde været godt tilfreds med mit kontorarbejde og belønnede mig med at give mig frit valg. Jeg valgte Militærhospitalet i København, og det fik jeg.

En byttehandel

På Militærhospitalet fik jeg at vide, at jeg skulle begynde mit arbejde klokken syv om morgenen og arbejde til klokken eet.

Så havde jeg fri resten af dagen; men klokken fire skulle jeg hente dagens mediciner fra hospitalets apotek og levere dem til min afdeling. Det tog kun cirka et kvarter; men det ødelagde min eftermiddag, som ellers ville være fri. Rygtet spredte sig hurtigt, at den nye sygepasser ikke drak kaffe. Nogle af sygeplejerskerne syntes vist, at det var endnu mere uforståeligt, end at jeg "holdt søndag om lørdagen". De foreslog, at de ville hente de daglige mediciner, hvis jeg ville give dem mine rationeringskort for kaffe.

Så havde jeg hele eftermiddagen fri og kunne arbejde på redaktionen i den tid og nogle aftentimer, om nødvendigt. Bestyrelsen var meget glad for denne udvikling, ikke mindst Mogens Bakke, som kunne rejse til USA på studietur.

Udlængsel

Det var, medens jeg var i hæren, at jeg begyndte at lægge planer om at rejse til Amerika for at få videre uddannelse. Flere af mine venner havde gjort det. For eksempel Grethe og Ebbe Hartelius, gode venner fra Vejlefjord, var på Emmanuel Missionary College, og der ville jeg også gerne tage hen. Jeg ansøgte om et "permanent" visum til USA for at få lov at arbejde så meget som nødvendigt. Det var ikke tilladt på studievisum. Den amerikanske ambassade fortalte mig, at jeg sandsynligvis måtte vente ét år på mit visum. Jeg indsendte ansøgningen og lod mine bekendte vide, at jeg planede på at rejse til Amerika næste år.

Svend Aage Broberg, formanden for Østdansk Konferens, gav mig et midlertidigt job på konferenskontoret. Først assisterede jeg konferensens kasserer,

H.L. Henriksen, og hjalp David Guldhammer med offentlige møder i Søborg, en forstad til København. Pludselig en morgen kom Broberg og sagde, at Grethe Christiansen, som underviste de yngre klasser i menighedsskolen på Svanevej, var blevet syg. Han bad mig om at overtage hendes job. Jeg havde jo ingen træning som lærer, men heldigvis var lærer Kongstad, som havde de større klasser, en lærer med mange års erfaring, og han hjalp mig meget. Jeg underviste de klasser resten af skoleåret.

Brudt løfte

I foråret 1951 håbede jeg at få mit visum før sommeren, så jeg kunne komme til USA og tjene nogle penge, før skoleåret begyndte i september. Unionen og konferensen vidste også, at det var min plan. Unionsbestyrelsen holdt møde på Suomisvej en dag i april, da jeg var på kontoret. Pludselig kom Unionsformanden, P.G. Nelson, ud fra mødet og sagde, at bestyrelsen havde diskuteret min sag, og de var bange for, at en ugift mand, som kom til USA, ville gifte sig med en af de amerikanske "tingester", som ikke duede til noget herhjemme. Derfor havde bestyrelsen bestemt at trække sit løfte om finansiel hjælp tilbage.

Uden at vente på mit svar gik Pastor Nelson tilbage til sit møde, og jeg stod der ganske målløs. Broberg var forarget over det brudte løfte og besluttede at hjælpe mig. Han arrangerede, at jeg fik tre måneders løn, da jeg rejste, og at pengene blev udbetalt i dollars, når jeg kom til skolen i USA. Man kunne kun veksle et lille beløb til dollars, når man rejste. Jeg fik mit visum lidt senere end forventet, men 27. juni rejste jeg

” I foråret 1951 håbede jeg at få mit visum før sommeren, så jeg kunne komme til USA.

fra Danmark. Rejsen gik med tog til Bremerhaven og så med skib, som anløb havne i Cherbourg i Frankrig, Plymouth i England, Cork i Irland, Halifax i Canada og så endelig New York City, i alt 13 dage.

Så rejste jeg med bus til Berrien Springs, Michigan, hvor jeg ankom den 11. juli 1951. Det var morsomt, at den første person, jeg mødte, da jeg kom til Emmanuel Missionary College, var min gode ven Ebbe Hartelius. Ebbe og Grethe, sammen med Ivar Salvesen fra Norge, hjalp mig med mange ting i mine første, forvirrede dage i det nye land.

De kaldte bilen Luther

Jeg fandt snart et sted at bo og et job som maler af træhuse; men jeg opdagede, at jeg skulle have bil for at komme på arbejde. Så købte jeg en tolv år gammel Studebaker for omtrent halvdelen af mine dollars. Desværre havde bilen en tendens til ikke at starte uden at få et skub. Mine skandinaviske venner gav den navnet Luther, for han havde jo sagt: "Her står jeg. Jeg kan ikke andet."

I min henrykkelse over at have nået mit første store mål: at komme til Amerika, troede jeg, at vejen fremover bare ville blive jævn. Det blev den nu ikke; men det kunne jeg ikke vide dengang. ■

Sommerstævne 2014 i Mattesons fodspor

Tekst: Walder Hartmann Foto: Walder Hartmann

Hanne og Elbjørg glæder sig allerede til et gensyn på Sundvolden i Norge.

Har du nogensinde spekuleret på, hvilke tanker, der rørte sig hos John G. Matteson, da han i 1877 steg af toget på Vejle Banegård for at indlede den pionerindsats, der blev grundlaget for Adventistkirkens oprettelse i Danmark og i Norge? Vil du gerne vide, hvordan han blev modtaget i disse lande og hvorfor han i det hele taget kom her til? Hvilke spor har Matteson efterladt, som kan inspirere advent troende i 2014?

Dette kan du få svar på, hvis du vælger at tage del i seniorennes sommerstævne, der i år afholdes i Norge under temaet: Sådan begyndte det... Undervejs... Målet - «Jerusalem - Judea - Samaria og til jordens ende».

Sommerstævnet 2014 byder som altid på masser af inspiration, socialt fællesskab og afslappende ferie. Stævnearrangørerne har sørget for en passende blanding af alt det, der får mange seniorer til at prioritere sommerstævnet, hvis

det er nødvendigt at vælge mellem alle de aktiviteter, som Adventistkirken frister sine medlemmer med i sommertiden. Og når jeg selv vælger at tage med på seniorstævne, er det fordi, det giver mig en chance for at møde mennesker, som jeg har været på skole sammen med eller har kendt fra mine somre, som ungdomspræst ved Skodsborgkirken.

Sundvolden Hotel, hvor seniorstævnet skal afholdes, ligger ca. 35 km fra Oslo. Hotellet ligger idyllisk med Krokskogen bag sig, og Tyrifjorden foran. Det er et af Norges mest traditionsrige hoteller, hvor konger, adelsmænd og i nyere tid forretningsfolk er kommet hertil langs den gamle kongevej.

I dag er det et topmoderne konferencecenter, med gode madoplevelser, galleri, træningsfaciliteter og underholdning for alle seniorer.

Stævnets udflugtsmål

Den første af seniorstævnets udflugter går i år til Norsk Folkemuseum på Bygdøy.

Folkemuseet på Bygdøy er et af verdens ældste og største friluftsmuseer med 155 bygninger, egen gamleby, og stavkirke fra ca. år 1200.

Museets indendørs udstillinger viser folkekunst, folkedragter, samisk kultur, våben, legetøj, tandlægeudstyr og meget mere.

Hele sommeren kan man opleve lefsebagning, kørsel med hest og vogn, fodring af dyrene, demonstration af gamle hånd-

værksteknikker, åben kolonialbutik, lysstøberi, historisk legeplads, omvisninger og vandretæter.

Den anden tur går til Kistefos-Museet - nogen km. fra Hønefoss. Det er i dag et af Nordeuropas bedste industrimuseer og absolut et besøg værd.

Fællesrejse - en ekstra dansk bonus

Hvis det kan lykkes at samle deltagere nok, arrangerer vi igen i år en fællesrejse, der giver de danske deltagere en unik oplevelse af fællesskab og frihed. Der er høj humør i bussen fra morgenstunden, når de første deltagere samles op i Randers, og det stiger yderligere efterhånden som flere og flere stiger på ned gennem Jylland, over Fyn og Sjælland.

Undervejs forlyster vi os med musik, sang, historier - rast på passende steder - og når friske frem til hotellet i Sverige, hvor en udsøgt middag venter. Næste dag går turen videre til Norge, hvor vi ankommer i god tid, før stævnet begynder.

Hjemturen gør afskeden med de norske deltagere i stævnet mindre sørgmodig, for vi har jo hinanden i endnu et døgn, før vi når Danmark.

Af hensyn til den videre planlægning vil det være godt, om vi snart kan danne os et overblik over den danske deltagelse i seniorstævnet. Reserver allerede nu din plads - du behøver ikke at betale før 1. juni. ■

Walder Hartmann

Seniorstævne 2014 afholdes
15. - 20. juli på Sundvolden
Hotel, Krokkleiva, Hole, Norge

Hovedtaler:

Roger Robertsen, leder af
Adventist-kirkens arbejde i
Israel.

Desuden medvirker:

Terje Johannesen, Walder
Hartmann og Per de Lange.

Stævneafgift:

Alt inkl.: Nkr 3.700 pr. deltager

- Mulighed for dansk fællesrejse m. bus, hvis der kan samles mindst 30 deltagere
- Busafgang mandag d. 14. juli med hjemkomst mandag d. 21. juli
- Stævneafgift - bustur og overnatning på op- og hjemtur - ialt Dkr 6.000

Af hensyn til planlægningen bedes tilmelding foretaget snarest til Bent Nielsen, Tlf. 65 90 25 70 bent.nielsen@adventist.dk

Hotel Sundvolden, hvor årets seniorstævne byder på oplevelser, du nødtig skulle undvære.

Program

TIRSDAG DEN 15. JULI

- 15.00 Registrering
- 19.30 ÅBNINGSMØDE - Sang og musik ved Sidsel og Terje Dahl. Hilsener fra Danmark og Norge, præsentation af talerne. Film fra Hole eller Ringerike. Oplysninger fra ledelsen ved Sundvolden Hotel, Andagt

ONSDAG DEN 16. JULI

- 08.00 ANDAGT ved John Ravnkilde
- 09.40 Morgenmødte ved Walder Hartmann - SDA som det begyndte i Danmark
- 11.00 Seminar ved Terje Johannesen - SDA, som det begyndte i Norge
- 14.00 Tur til folkemuseet på Bygdøy
- 19.30 Fællessang og musik
- 20.00 Aftnemødemøde ved Roger Robertsen - leder for vort arbejde i Israel

TORS DAG DEN 7. JULI

- 08.00 ANDAGT ved Paul Liseth
- 09.40 Morgenmøde ved Roger Robertsen
- 11.00 Seminar ved Terje Johannesen - Jesus Kristus som centrum i adventbevægelsen
- 16.30 Philip Philipsen fra Norsk Bokforlag, orienterer om NBF og præsenterer sidste nyt
- 19.30 Aftnemøde ved Lynn og Reidar J. Kvinge

FREDAG DEN 18. JULI

- 08.00 ANDAGT Birthe Bayer
- 09.40 Seminar Terje Johannesen - Jesus Kristus som centrum i adventbevægelsen
- 11.00 Møde Per De Lange
- 14.00 Udflugt til Kistefoss museet
- 19.30 Minikoncert ved Per og Monica
- 20.00 Aftnemøde ved Roger Robertsen

SABBATEN DEN 19. JULI

- 10.00 Sabbatskole - Leder: Walder Hartmann
- 11.15 Gudstjeneste - Leder: Reidar Larsen - Taler: Roger Robertsen
- 19.30 Fællessang
- 20.00 Fælles program for Danmark og Norge

SØNDAG DEN 20. JULI

- 08.00 ANDAGT og info før afrejse: Richard Vagn Jensen

2014 Biblens glædens år

Skønt Bibelen er en ældgammel bog, er den dog lyslevende til stede i vores kultur. Selv mennesker, der ikke har noget særligt forhold til Bibelen, har en tilværelsesforståelse, som er bestemt af de bibelske skrifter... ja, hele vores sociallovgivning lader sig kun forstå på en bibelsk baggrund.

Tekst: Walder Hartmann Foto: Adventist News Service

I gamle dage var Bibelen den eneste bog i hjemmet. Den kunne koste en hel okse og var derfor ikke noget, man kom sovende til. I dag er Bibelen gledet ind på hylden blandt mange andre bøger og bliver måske aldrig åbnet. Eller i bedste fald kun åbnet lidt i forbindelse med dåb, død eller andre skelsættende begivenheder”.

Ordene kommer fra Synne Garff, der i 2009, sammen med Johannes Møllehave skrev Bibelen har Ordet. Formålet var at ”udlægge de bibelske skrifter for gud og hvermand”.

Som syvende dags adventist har jeg lært at anerkende Bibelen, som min trosbekendelse. Jeg tilslutter mig Salmisten, der siger: ”Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti”. Og jeg er gentagne gange vendt tilbage til et udsagn af tidligere domprovst i Roskilde, C. Skovgaard-Petersen: ”Jeg gik til Ordet og det sagde: Se til erfaringen! Jeg gik til erfaringen, og den viste tilbage til Ordet, - og min sjæl blev glad ved at gå bud mellem begge”.

Nogle steder i verden lærer man at læse ved hjælp af Bibelen. Dette sætter tidligere analfabeter i stand til at søge visdom både i

Bibelen og i al den anden litteratur, som al verdens kloge hoveder har produceret. Den visdom, som har evigheds værdi, bør naturligvis prioriteres - og den kan i mange tilfælde bruges på rent praktiske forhold også. Sådan var det på Ezras tid: ”Du, Ezra, skal ud fra den Guds visdom, du er i besiddelse af, indsætte dommere og retshåndhævere til at dømme hele folket i provinsen Hinsides Floden, alle dem, der kender din Guds love; og dem, som ikke kender dem, skal I belære” (Ezra 7,25).

Heldigvis er løfterne om at finde hjælp i Bibelen, når det gælder praktiske forhold ikke tomme ord. Beretningen om mytteriet på HMS Bounty den 28. april 1789 er en beretning om blod og vold, men det der fulgte på den ensomme ø Pitcairn, hvor mytteristerne søgte tilflugt, er med til at understrege Bibelens indflydelse, når den bliver fulgt.

Ved udgangen af år 1800 ville det have været umuligt at forudsige, hvad der ville ske på Pitcairn. Øsamfundet skulle blive forandret til ukendelighed.

Forandringen begyndte med en opdagelse.

Bountybibelen blev fundet i efterladenskaberne efter mytteristernes leder, Fletcher Christian. Denne bog blev læsebogen for John Adams, der skulle lære at læse og skrive. Han blev god til det, men fik endnu større udbytte af Bibelens gode nyheder. I Bountybibelen fandt de opskriften på, hvad man gør med fortiden, med synden og urenheden. Pitcairn blev atter et lille paradys midt i Stillehavet.

Bibelen og Danmark

Det danske Bibelselskab's generalsekretær, Morten Thomsen Højsgaard, skrev fornylig på selskabets hjemmeside: ”Bibelen er styrtende vigtig, ikke kun som et kirkeligt og et religiøst dokument, men også som et nationalt klenodie, som et sprogligt skatkammer og som et litterært symbol på sammenhængskraften i dansk kultur og åndsliv.... Sæt ikke dit lys under en skæppe. Der er inet nyt under solen. Værn om enken, den fremmede og den faderløse. Vend nu den anden kind til. Fadervor, du som er i himlene, siger vi. Og det kommer alt sammen fra den samme bog, verdens og Danmarks mest læste, Bibelen”.

Anledningen er, at Det danske Bibelselskab fylder 200 år i 2014. Det samme gør for øvrigt folkeskolen. Sammenfaldet er nok ikke tilfældigt, for der var heller ikke så meget at råbe hurra for i Danmark for et par hundrede år siden.

Englændernes bombardement af København i 1807, den finansielle krise omkring 1813 og tabet af Norge i 1814 havde sat dybe spor. Om det var Bibelselskabet, lovgivningen omkring en skolereform, eller en generel hanken op i danskernes flegmatiske natur, der gav anledning til en ny orientering, kan vel ikke bevises; men 1814 blev under alle omstændigheder til begyndelsen på en dansk guldalder.

200 året vil blive fejret

"Nu er det tid til at udbrede kendskabet til den hellige skrift!" lød det den 22. maj 1814, da en gruppe indflydelsesrige borgere med skotten Ebenezer Henderson i spidsen, og med opbakning fra majestæten, kong Frederik VI, stiftede Det danske Bibelselskab.

Bibelselskabet har selv planlagt flere aktiviteter for at markere de 200 år i Danmark. Succesen med at udgive NT på hverdagsdansk - Den nye Aftale - vil blive fulgt op af lignende oversættelser af hhv 1 Mosebog og Prædikerens bog.

12 kendte danske sangere har skrevet hver sin sang med udgangspunkt i de bibelske beretninger. Disse tekster m. lydspor sigter på at nå yngre danskere med Bibelens budskaber.

Et nyt bibelmagasin ser også dagens lys her i foråret, og når det, gennem danske menigheder, bliver omdelt i stort antal, vil sætte fokus på Bibelens aktualitet i dag.

Læs i øvrigt på Bibelselskabets hjemmeside, hvordan din mening

hed kan være med til at sætte fokus på Bibelen i dette jubilæumsår.

2014 Bibelglædens år

Luthersk Mission i Danmark ønsker at gøre 2014 til Bibelglædens år. Med ønsket om, at mange flere skal få eller genopdage en glæde ved at læse i Bibelen, har man oprettet en hjemmeside www.bibelglæde.dk, hvor enhver kan hente masser af inspiration og gode idéer til bibellæsning - både i énrum og i fællesskab med andre.

"Det er hverken frommere eller dybere at læse Bibelen alene. Jeg tror, mange vil få frimodighed til at læse i Bibelen ved at gøre det sammen med andre. De fleste breve i NT er jo også skrevet til fælles oplæsning og brug i menighederne," siger LMs generalsekretær, Jens Ole Christensen.

"Vi vil gerne sætte fokus på glæden ved Bibelen og først og fremmest glæden over Kristus. Han er jo skriftens centrum".

” Bibelen er en autoritet i sig selv. Bibelen er en bog, som ikke kunne skrives af et menneske.

2014 bliver bibel-år på det store lærred

I tillæg til ovennævnte aktiviteter, som kan være med til igen at sætte fokus på Bibelen i Danmark, ser det også ud til, at Hollywood vil satse stort på at legemliggøre Bibelens fortællinger i 2014.

Nyhedssitet Religion News Service peger i alt fald på fem film, der med deres store budgetter og fornemme rolleliste vil være i stand til at sprede Bibelens fortællinger til et bredt publikum.

Filmen Noa har Russel Crowe i hovedrollen og et budget på over en halv milliard kroner. Den forventes at være færdig i november.

Exodus omhandler jødernes udvandring fra Egypten og har Christian Bale i rollen som Moses, og Sigourney Weaver som moderen til den egyptiske farao Ramses.

USA har længe ventet på en fortsættelse af Mel Gibson's "The Passion of the Christ", og det ser ud til, at den nu er på vej. Titlen er Mary, Mother of Christ.

Sidste år havde selskabet 20th Century Fox stor succes med serien "The Bible" og følger nu op med filmen Son of God. Her har den portugisiske skuespiller Diogo Morgado rollen som Jesus.

Hvor mange af disse film, der når Danmark, vides ikke; men jeg synes, det er interessant, at Bibelen igen er ved at blive opdaget, som en kilde til inspiration for mennesker i mange forskellige sammenhænge.

Bibelen er en autoritet i sig selv. Bibelen er en bog, som ikke kunne skrives af et menneske, selv om mennesket ville, og som et menneske ikke ville skrive, selv om han kunne. Indholdet af Bibelen er af en sådan beskaffenhed, at mænd og kvinder, der er åbne for dens budskab, vil opdage, at den er inspireret af Gud.

Udfordringen er: Smag!, Se! Læs! Opdag! Oplev! Det vil ikke vare længe, før du finder ud af, at du er på opdagelse sammen med Gud. ■

Ord til livet

Nåden er din dagligdag,
hverdagen, det nære.
Mennesker at leve med,
nåden er at være.

Nåden er den kærlighed,
som blev grundløst givet.
Nåden er den hverdag, som
binder dig til livet.

Nåden er et ord fra Gud
over alle dage.
Nåden er, når alt er tabt,
at få alt tilbage.

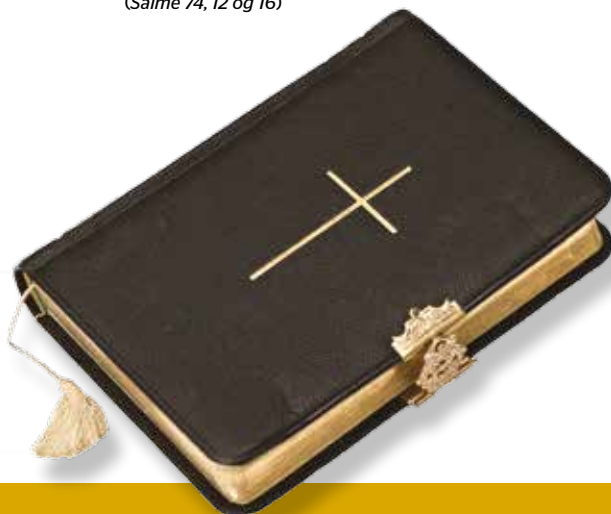
Nåden er hver levet dag,
hvert tilfældigt møde.
Nåden er det levende,
som står op af døde.

Uden håb og uden Gud
lar vi døden råde.
Tro og håb og kærlighed
får vi kun af nåde.

(Johannes Møllehave)

Gud er min konge fra ældgammel tid,
han som gjorde frelsesgerninger på jorden.
Din er dagen, din er natten,
du har givet solen og månen deres plads.

(Salme 74, 12 og 16)

Årets aktiviteter

Der er endnu ikke sat dato på årets aktiviteter, men de vil fremgå af næste nummer af Aktive Seniorer. Vi vil stadig gerne arrangere seniordage i forskellige menigheder, men istedet for at invitere os selv, vil vi gerne gæste menigheder, der ønsker at samarbejdede os m specielle dage. Vi vil glæde os til at høre fra sådanne menigheder. Blot ring til Walder Hartmann og aftal tid.